ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ บทบาทของพระสงฆ์จังหวัดลำปางในการอนุรักษ์ ทรัพยากรปาไม้

ชื่อผู้เขียน

นายประกิจ ศรีมันทยามาศ

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร.ชูเกียรติ ลีสุวรรณ์ ประธานกรรมการ ศาสตราจารย์ ดร.มนัส สุวรรณ กรรมการ รองศาสตราจารย์ ประหยัด ปานดี กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ และปัจจัยที่มีความ สัมพันธ์กับบทบาทของพระสงฆ์จังหวัดลำปางในการอนุรักษ์ทรัพยากรปาไม้ กับบัญหาอุปสรรคใน การอนุรักษ์ทรัพยากรปาไม้ โดยปัจจัยที่ศึกษาได้แก่ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน จำนวน พรรษา การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับป่าไม้ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรปา

วิธีการศึกษาเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้แก่ พระสงฆ์ที่จำพรรษา ในวัดรอบนอกอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง จำนวน 310 รูป จากประชากร 1,305 รูป เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติ สำเร็จรูปสำหรับนักสังคมศาสตร์ (SL – MICRO) คำนวณค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาสรุปว่า พระสงฆ์มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนเฉลี่ย 22.90 ปี จำนวน พรรษาเฉลี่ย 8.39 พรรษา มีบทบาทในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ระดับน้อย ระยะเวลาที่อาศัย อยู่ในชุมชน จำนวนพรรษา การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับป่าไม้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับบทบาท ของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากร ป่าไม้ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ปัญหาอุปสรรคในการอนุรักษ์ทรัพยากรปาไม้คือ การสร้างวัดในพื้นที่ป่าจะต้องได้รับ ความเห็นซอบจากทางราชการก่อน ขาดการชี้แจงแนะนำให้ประชาชนเห็นคุณค่ารักต้นไม้และ ช่วยกันปลูกต้นไม้ และพระสงฆ์ยังขาดความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรปาไม้ Independent Study Title

Roles of Monks in Lampang Province in Forest

Resources Conservation.

Author

Mr.Prakit Srimanthayamat

M.A.

Man and Environment Management

Examining Committee

Assoc.Prof.Dr.Chukiat Leesuwan

Chairman

Prof.Dr. Manat Suwan

Member

Assoc.Prof. Prayad Pandee

Member

ABSTRACT

The objectives of this study were to study the roles of Monks and their correlation with factors, such as duration of living in community, number of years in monkhood (pansa), receiving the information related to forestry, and some problems in forestry conservation of the monks in Lampang province. This study was a quantitative research, Three hundred and ten monks, who were in the temple locating outside Muang Lampang district, were the sample of this study representing 1,305 monks. A set of a questionnaires was used as an instrument. Data analysis was made possible via the SL – MICRO program deriving arithmetic means, standard deviation and Pearson - type correlation.

The results revealed that the monks' duration of living in community were averagely 22.90 years, become monk (length "pansa") 8.39 years. Their roles in their forestry conservation was found at a low level. Their duration of living in community, the "pansa" and information receiving were found as relation to forestry

positively. Those factors were found as positively related to their roles of forest resources conservation. Knowledge about forestry conservation did have not positive correlation with the role of monks in such matter.

Some problems in forestry conservation were building of temples in the forestry area, lack of suggestion to people toward forestry values or tree planting, and lack of forestry conservation knowledge of monks.